

מסורת הש"ס

ראוהו אחיו פרק שני תמיד כ"ט

עין משפט
גו מצוה

ב מ"י מ"ז מהלכות
מתינת ומוסקף ה"ל ד'
ג מ"י ט"ז ה"ל כ'
ד מ"י ט"ז מהלכות
אחרית מוסף ג'
ה ד' מ"י מ"ז מהלכות
מתינת ומוסקף ה"ל ז'
ו ד' מ"י ט"ז ה"ל ז'
ז ד' מ"י ט"ז ה"ל ז'
ח ד' מ"י ט"ז ה"ל ז'
ט ד' מ"י ט"ז ה"ל ז'

שהוא כנגד הפתח שאין קרוב לפתח יותר מאותו האדם בעמוד ה'
פאין. גמלים לפי אומדן תמס שאין גמלים היו נומנין שם עזים כן
המוצא כשאלה חול מחמה של ארבעה
כלים לפי שלא היה חותה בשל וזה
כדלמרג' צימא (דף מ"ז: מה) המערה חסה
על ממונין של ישראל וככלי של כסף
שהיה חותה לג' היה יכול להכניס
הגמלים בפנים דגמלי הוא להכניס כלי
כסף בפנים שאין קרוב למקום עשירות
וגם לר'ך שיהא איתו שמכנס בפנים
קטן יותר (ד' לפי שלא היה יכול לערות
אותו של כסף בשל וזה שלא יפלו מן
הגמלים לארץ הילכך חותה בשל ארבע
קפין ומערה בשל שלשה קפין והיינו
דמין לקמן נחפזו ממנו קפין קצת גמלים
להקטיר צאווה מערכה שני צדי מלל
פנים דמכוי (ויקרא טו) ולקח מלל
המחמה גמלי אש וגו' ובשבת. שר'ך
להקטיר צאווה מערכה שני צדי מלל
מוסיפין שלש קפין צעומד שמונה קפין:
המיינין (מ' מערכה גדולה ח"א"ס דמפרשין
פנח'ס (דף מ"ז: מה) דכל הטעם בפנים
לימין נח'ך אינו נח'ך אלא בסמוך שאין
לפנים (ד' הימנו וגמרינן משרים והכי
פ"י כל דבר היטעל מנפשים כגון פני
לטהעל דבר תמל על המוצא החילון קטן
נח'ך על מנת להחילון אלא בחסותה
שהוא סמוך לפנים שאין לו קרן סמוך
יותר ממנו וטעמא מצי דממירין משרים
שירי דמיס הפנימיס שמתין על יסוד
מערכת אכר'כמצי אלא יסוד מוצא (החילון)
העולה אכר' פתח אהל מועד: והאבירי
הופדרים ש"א נתעב'ו מפערי. שאמרנו
למעלה שהם קטורים על הכנס מחזירין
למערכת גדולה (ו) לאחר שהקטירו
אכר' תמיד לזין שום דבר ויחילן להקטיר
מערכה זו קודם אכר' התמיד דכמצי
(ויקרא ו) ועדן עליה העולה עולה לראשונה
ובמסכת וימא אמרינן מנין לראשית
ופרדים שלא נתעלו מערכה שקדירין
אותן ע"י האש כל שלל ויחילן עליה
ואחר מערכה גדולה יקדמו ויקטירס
שלאמר (סג) אשר תאלל האש את
העולה על המוצא כלומר דבר שהתחיל
האש לאכל מערכת העולה על המוצא
שם אותו על העולה אכר' תמיד על

לא נתעב'ו בהן מלהוציא את הרשן. אפי"ג דמי הוא למצח כשים עליו
דכן הרכה אפי"ה כשהגיע העת לפנות את הדסן לא נתעב'ו (ד' הסן
להוציא את הדסן מי שמטעל עליו לעשות: ההצו מעלין בגזירין. לאחר
שהקירו והפכו ומתוהו לתפוח צבאלמע
פניו לקח גזרי עלים תמוכין ונדוקין
ממוס דלמרינן כל עץ שנמלא ט מולעת
פקול לגבי המוצא: והשתא שאל
ומשיב ולעמו וזי כל העלים כשרים הן:
כ"ה העצים כשרים. כלומר רוב עלים
כשרים: הוין מש' יות ויש' גפן. בגמ'
מפרש טעמא: ואף על פי שרוב עצים
כשרים בא"ר רגילין כמורביות. מריות
ועניס לפי שזרפים יותר ואין מעלין
עין אלא צילנות זקנים אין נח'ך לשרף
כמו צילנות כשרים א"כ לית דנו
קשרים צמורים כמו פקנים: עצי
שמן. עזים שדולקין כמו גר: סדר את
המערכה גדולה. אותו זוכה בתרומת
הדסן כדמוכח צימא (דף ט"ז סג) דמין
התס מי זוכה בתרומת הדסן זוכה
כקדור מערכה ושני גזירין והא דקמי
לעיל האינו מעלין גזירין הם מסיינין
לו שהן מעלין את העלים וזהו עצי
מסדן: מורחה. כלפי מוצא היה מסדר
שהי התפוח היה צבאלמע המוצא והוא
לא היה מסדר העלים נד' מוצא הפנימי
מערכת אלא נד' מוצא מורחית של המוצא
דך צבאלמו המוצא: והויתא צמורה.
מראה היה עושה למערכה כמין חלון
גבי מוצא שמהא הרוח מנשבת צ הרוח
נא דרך שער מוצא ומנשכ שס: וראשי
הגזירין. העלים הפנימיס נועין תפוח
שהוא צבאלמע המוצא: ורויה היה בת
הגזירין. מן סדרי העלים היו (ה' העלים)
ממין ריות: שהיו מצייתן הא"י.
עזים דקין משס דךך אותו ריות
וגלקס והגדלים על ידי הקטנים והלחם
האלילתא נפקא לן (י"א דף כד: מה) מערכה
עזים על האש דהכי קאמר ותמוני
אהין הכניס אש על המוצא והא"כ
וערכו עזים דקין על האש: בררו
משם עצי תמוני יפים. לפי שהיו
כריכים עכשו לגמלים ולישאם על המוצא
הפנימי ולהקטיר שם קטרת היו כזריס
יפים שיעשו גמלים טופים ולא אפר:
המערכה. כל קטרת אכר' קדור
מערכת גדולה כדמוכח צימא בשמעהיה

שישים מקובצת

א תאבה רש"י אגוד:
ב לפרך א"ר אוח' י'
ג לקטורית כסנדר
ד דברי
ה תוביאס לשון הבאי
דכתיב ויהם מחללין
בחיילין גזי חבקק
הארץ לקולל דבר
הקמים לשון הבאי הא
דאמרן פחות והשקו
החמיר בבוס של זהב
אחר חיות וכל
הארץ נמחק: (ס) ובי
שמואל בר יוחנן יבאי
נמחק: (י) אין אבל הים:
א דמן רבן תבת תוביאס
ב תנצל הכתוב
מלהוציא: (ט) היו בנימין
חיבת העצים נמחק:
א דאבי הוה סודר
סדר מערכת הכימא:
א אותו לקרן דרומית
חיבת על נמחק:
ב ההיכל דגמירי
צבאלים א"ר י נמחק:
א הרוסל מבחין ליתן
בפנים אין חיבת מחזירין
פניס נמחק: (ד' לפנים
מטנו בעד חיבות סמוך
היטול ל"י: (טו) הוביחין
במערכת גדולה:
טו מוכרבים ריש פרח
קדשי קדשים וכל:
א לפנים מטנו וגמרינן
חיבת היטול ל"י:
א הוא דקאמר חי' דקאי
נמחק: (ט) ראש פתח
ההיכל:

הנהרות ח"ב

א (ב) בשבועה כנגד קרן
מערכה
ב (ג) בפרש ד"ה כנגד
קרן וזי מראה מערכת
מן קרן דרומית מערכת
וימיה להשפך איתו על
קרן צפונית לפי וזי
כלפי המוצא יש ארבע:
א בארץ הטעל חילון
ליחן בפניו אין טעל
אלא בסמוך לפנים נד'.
כ"ל: (ד) ויהי טעמא
וכי קרן יותר ולפי:
א דיה חסריס לפי וזי
נכה על דוקא לאחר:
א דיה אכר' נד' וזי
הוא דקאמר ולי' דוקא:

תורה אור השלם

א אנה אנהו עלים
איתו הפסוק את קדש
לאמר על גדול וזהו
טקוה עזים ויהי ירה
ויבצורת פנימית (גם
גבי עקום ראשון שם:
ה"תס א' א' כה)

רבינו גרשום

רבי כל העצים כשרים
למערכת היו כל
העצים כשרים הוין
משל זית וגפן: עין
שמן. קטן כדלע: סדר
את המערכת גדולה
והויתא מורחה. לומר
נתיח בין העצים לצד
טעם כעין חלון לצד
מוצה: אלהא. עזים
קטנים שספיקו מותן את
הגדולים: לסדר את
המערכת. שמונה היו
מקטרת חזרין למיכה
הנחב להקטיר הקטורות:
ובגמ' מערכה
דרומית. מפרשין
המערכת שניה: ובאומר
חמש שאין גמלים. היו
מבניסין בכל יום והיכל:
ושבת. וסופיין באומר
ח' שאין גמלים: ששים.
באורן ג' באין שסופיין
שם היו נחמין כובי
לכונה של לחם הפנים:
האבירים והפרדים.
שיילקו בשעת שהילקו
הדסן החזירין לקטרת
גדולה: (גמ') חשקת
את התמיד בבוס של זהב.
וכי שיהא נח'ך
להחשטו בשל. וזי זהב
היינו גומא: אין עניות
במקום עשירות. וברור
דיל זהב היו:

פ' דר"א"ש

מלהוציא את הרשן.
על למצח כשים רכה
מן המוצא: גזירין. והיה
קטשות גדולת משפחת
דכמצי (ד' ועדן עליה
עזים מלמד ששעין עני
נזירין: סדר את
המערכת גדולה.
מקרה למצחו של
מוצה: והויתא. עושה
מערכת כמין חלון לצד
מוצה כמתיס ויהי זהו
לכך קודמין חילון עין
ד' ממוס כמו (מ"ה ז'
י"ז ממוס ב' ממוס:
שהיו מצייתין את
המרות הם הריחו חל
ויקטינן להקטיר חל
המערכת: עצי תאנה.
לפי שתתקן כל חל
המאין: לקטורת. ליקח
ממנו גמלים להכניסם
לפנים על המוצא והכי
הקטירו עליו ולתה ר'ך
לגמלים אפרת גמלים
הלו ולא היו לנפישין
למערכת גדולה (ליפתין)
פקד טרף בקלפי (דף
מ'ה). מקרא הוא טעלה
על מוקדה על המוצא כל
העלה זו מערכת גדולה.
ואם המוצא חוקק זו י'
מערכת שניה של קטרת:
כנגד קרן צפונית
דרומית. שהיא סמוך
לכנס דכמצי קטורת
היי' ויקח מלל מחמה
גמלי אש משל המוצא
מלפי ה' כלומר מקום
שהוא סמוך לפני ה'

פ' דר"א"ש

המוצה נמערבו שלו כסוף פרק טרף בקלפי (י"א מה). וציומא מפרש
בשמעהיה ראשי (דף ג' ז'). לאחר שקדירו שמי מערכות נא עזי אותו כהן
זוכה שקדור את המערכה ומסדר עני גזירי עלים דלמרינן מי זוכה
בתרומת הדסן זוכה מערכה נכמ' וצמי גזירי עזים ואחר קדורו שמי
גזירי עזים ודעין מוצא הזכר והטפה ה' נרות ורס התמיד כ' כדרך שהם
קדורין לשם הם נעשים: הצינו שתי מערכות באש. לאחר שקדירו שמי גזירי
עזים: וירדו ובאי דהם וישבת הגזית. שהיא קרינה לעורה להטיל פייקות
ועומא כאשר פירשתי לעיל שלא היו יכולים לפייס בעזרה לכך כריכים
לכנס לנשמת הגזים שהיא אשית קדש ותמיה חול ומפייסין במקום
המוקדש דכמצי צבית אלהים הלך כרגש (מלהיט טה): גמ' אמר
דבא גיובא. אשלש מאות כור כלומר מילתא בעלמא הוא (ו)
דקאי ולא דוקא דמעולם לא הגיע שלוש מאות כור דמקום
המערכת לא היתה יכולה להחזיק שלש מאות כור: השקו את
התמיד בכוס ש' זהב. משנה היא לקמן שמסקין את התמיד
כדי שיהא נוח להפשיט ומשום גומא נקט הא: דברה תורה
שיחן הבאי. כלסס שרואה לחוק דכריו: אב"ז התם אין עניות
במקום עשירות. ולא גומא דלל מעשיהם בעשר זבשרה: גפן
ש' זהב והיתה עשורת ע"ז ראש (ה' הויתב' דבר זה זכב העשו
ממין גפן ומטלה על גבי כלונסות של ארו כעין דליות של גפן
נמביסין אותה על גבי עמודין של ארו ולא עברו אלא מטע לך
אשרה כל עץ (כריס טו) דזה אינו בנין: וז' כי שמתנדב ע"ה

פ' דר"א"ש

ומינה לפיין קטורת דעולה תמיד: בשרך מן הקרן כלפי צפון. ד' אמות מפרש פקדין קדשי קדשים (דף מ"ז ט"ז). דכבר הלי מנה דלמי המוצא נפון ויהי חס המוצא כנגד חליו על פתח ההיכל ופתח
היה ה' אמות לפיין ר' אמות מרוס. וז' אמות שמתקין מן הקרן כס אמה יסוד אמת רוחת ומהה קרן אמה מקום חקום היטך רגלי הכניסו נכאד עינין אמת כנגד פתח ואם היה מרחיק יותר לא היה פניו
באומר ד' באין. היו טעם עלים שהיה אמת דכמצי ששפירו שישאלו שם ה' קאין גמלים כלי שישל לחמות מותן פריים פנים קאי גמלים: ובשבת טרבה עצים שישאר באומר שמונה פאין. כלי שישאלו
גמלים להקטיר עליו שני פניו לטהע: מוצירין אותן. מזה המוצא ומן הכנס ומן הטעם על המערכת ואין מה ממוס שלא יהיה דבר קודם להמיר של שער דכמצי דוקא קרוב שיהא כשרים: גמ' אמר רבא
גיובא. ה' דקמי פנימיי י' עליו ככלל מאות כור דבר חומא הוא כלסס הייכל דבר גדול מנוס בשפירו יאר למר יותר מה שהיא: השקו את החפיר. קודם שהחשתי כדל ע"ה נח'ך להפשיטו: ישון הבאי.
כדיתי שמי מדקדק דכריו לטין אמת: וזי יצחק בר גומא. לא שיקא כל המערכת בכוס של זהב ולא על כסב וזהו זכב פרוס. וכמה שני פניו מנין דלית של גפן: כי שמתנדב ע"ה אר ברור. כל זכב:

פ' דר"א"ש

חשק שלמה על פ' דר"א"ש (ב' ויג' ועל פליה הסן פניס).

להדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
חלומד רבלי - אינה נודדו - לו מערכה הינח תמיד נודות קרמך רבני עומד חס - 57 הנדפס אינה אוצר התורה

 diffusion du judaïsme aux francophones
 Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tel. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com